

TÍN THÁC NƠI TÌNH YÊU THIÊN CHÚA QUAN PHÒNG

Ngày 28-6-2008 Cha Pierre Ruquoy - người Bỉ - thuộc dòng Thừa Sai Khiết Tâm Đức Mẹ MARIA mừng 25 năm thụ phong Linh Mục. Các Linh Mục Thừa Sai Khiết Tâm Đức Mẹ còn gọi là Các Cha Scheut. Scheut là ngôi làng ở vương quốc Bỉ nơi Hội Dòng khai sinh.

Cha trông coi một giáo xứ ở Mulungushi Agro tại Cộng Hòa Zambia bên Phi Châu. Nơi đây Cha tiếp nhận 40 trẻ mồ côi cả nam lẫn nữ. Xin nhường lời cho Cha Pierre Ruquoy.

Tuần trước tôi đến Cộng Đoàn các Nữ Tu của Mẹ Teresa Calcutta (1910-1997) trong thành phố Kabwe. Hàng năm một số Chị tựu về từ nhiều nơi khác nhau ở miền Nam Phi Châu để đào sâu về ơn gọi trong vòng vài tháng. Mỗi tuần có một giáo sư đến nói với Các Chị về một vấn đề quan trọng trong tương quan với cuộc đời truyền giáo. Như mọi năm, tôi phải trình bày với Các Chị về Các Phép Lạ của Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Giữa hai phép lạ, tôi bày tỏ với Các Chị về nỗi niềm khó khăn mà đôi khi chúng tôi phải đương đầu để tìm cho ra lương thực nuôi sống 40 cô nhi đang ở với chúng tôi nơi nhà xứ. Tôi cũng lấy làm tiếc vì không thể biến đổi đá sỏi thành bánh hay thành hạt bắp. Và tôi nghĩ rằng Các Chị cũng gặp hoàn cảnh tương tự khi phải vất vả tìm kiếm của ăn nuôi dưỡng hàng ngàn bệnh nhân sống tại các nhà của Các Chị. Nghe đến đây một Chị tươi cười nói với tôi về Mẹ Sáng Lập:

- Cha biết không, khi không có gì để cho các thân chủ ăn, Mẹ Teresa liền dâng một lời cầu đặc biệt và ngày hôm sau thì mọi sự được giải quyết. Cần phải tin tưởng nơi THIÊN CHÚA Quan Phòng ...!

Với tư tưởng ấy trong đầu, tôi ra về nhà xứ nơi một truông-làng hẻo lánh. Chào đón tôi là 40 cô nhi reo hò mừng rỡ giữa tiếng ca điệu trống nhảy múa tưng bừng. Sáng sớm hôm sau tôi lên đường cùng với 3 cô nhi là Astin, Junior và Jhonny để cử hành Thánh Lễ Chúa Nhật nơi các truông-làng cách xa đến hơn 100 cây số. Đường đi hiểm trở đôi khi chúng tôi phải băng qua những khu rừng dài thật dài. Suốt lộ trình này tâm trí tôi luôn bận rộn với ý nghĩ kho chứa lương thực của chúng tôi chỉ còn đủ bắp để sống trong vòng một hay hai tuần là tối đa. Cùng lúc đó lời cầu của Mẹ Teresa Calcutta cũng xuất hiện trong tâm trí tôi. Đang miên man suy nghĩ bỗng chúng tôi phải lội qua con suối nhỏ còn đọng lại ít nước của mùa mưa lần trước.

Qua khỏi con suối bỗng chốc truông-làng xuất hiện trước mắt chúng tôi là một rừng hoa. Hoa trước mặt, hoa đằng sau, hoa bên phải và hoa bên trái. Giống như muôn vạn vì sao lấp lánh trên vòm trời chiếu sáng đêm đen Phi Châu thì nơi đây ở dưới đất có hàng triệu cánh hoa vàng trang điểm cho vùng rừng núi. Tôi dừng lại để chiêm ngắm quang cảnh tuyệt đẹp và cũng để quan sát thật gần các bông hoa vàng rực rỡ. Tôi bỗng nhớ lại lời Đức Chúa GIÊSU phán: "Hãy ngắm xem hoa huệ ngoài đồng mọc lên: chúng không làm lụng không kéo sợi, thế mà Thầy bảo cho anh em biết: ngay cả vua Salômôn, dù vinh hoa tột bậc, cũng không mặc đẹp bằng một bông hoa ấy. Vậy nếu hoa cỏ ngoài đồng, nay còn, mai đã quải vào lò, mà THIÊN CHÚA còn mặc đẹp cho như thế, thì huống hồ là anh em, ôi những kẻ kém tin!" (Matthêô 6,27-30).

Dĩ nhiên những cánh hoa đại vàng rực này không phải là hoa huệ! Nhưng theo người dân bản xứ thì tên của nó là Kanunka và ăn được. Người ta thường nấu nó với đậu phộng. Và hình như là rất ngon. Vậy thì loài hoa này vượt xa hoa huệ ngoài đồng. Bởi vì, ngoài sự kiện tuyệt đẹp nó còn cho người ta một bữa ăn tuyệt ngon.

Sau cùng thì chúng tôi cũng đến được ngôi nhà thờ nhỏ Thánh Phêrô được xây giữa truông-làng và nằm giữa rừng hoa vàng rực rỡ này. Vừa xuống khỏi xe chúng tôi được một đám trẻ nữ gọi là "thiếu nữ ngôi sao" vây quanh chào đón. Đây là các trẻ nữ thường múa trước bàn thờ trong vài lúc của Thánh Lễ. Các trẻ nữ gắn hoa vàng Kanunka trên tóc đen nhánh trông thật giống các cô công chúa mỹ miều. Sau lưng các cô gái, lũ lượt tiến đến các bà mẹ Công Giáo mình quấn khăn và đầu đội một bao đầy ứ lương thực. Tôi hiểu ngay là phần dâng lễ vật trong Thánh Lễ hôm nay sẽ vô cùng dồi dào. Đúng thế. Đến phần dâng lễ vật dẫn đầu là đoàn các cô công chúa trang điểm hoa vàng lộng lẫy vừa đi vừa hát vừa múa. Tiếp đến là đoàn các con chiên bốn đạo. Họ mang đủ thứ hoa quả: bắp, bí rợ và khoai lang. Mỗi người trao cho tôi một món quà kèm theo một cử điệu trang trọng triu mến hiếm có. Khi buổi dâng lễ vật chấm dứt, tôi phải khó khăn lắm mới lên trở lại bàn thờ, bước đi len lỏi qua các thúng các rổ các bao lễ vật đủ loại đủ màu.

Một cảnh tương tự cũng diễn ra nơi bốn truông-làng khác. Chiều đến khi trở lại nhà xứ thì kho chứa lương thực của chúng tôi đầy ứ. Lương thực đủ sống trong vòng ít nhất là một tháng. Thêm vào đó, trong khi tôi vắng nhà thì có một vị tộc trưởng ở làng bên cạnh đến báo cho biết là tôi có thể đến lấy hai bao hạt bắp về cho các cô nhi. Vô cùng sung sướng và ngạc nhiên trước món quà manna rơi thẳng từ trời xuống, tôi liền làm vài cái bánh ngọt và một nồi xúp nấu với bí rợ. Thật bất ngờ và thật tuyệt vời! Ngon đến độ 40 cái miệng nhỏ xíu của 40 cô nhi của chúng tôi dọn sạch bát đĩa ăn chỉ vồn vện trong vòng 10 phút đồng hồ!

Ernest - cô nhi lớn tuổi nhất - vừa nhìn tôi với nụ cười ranh-mãnh vừa đồng dục tuyên bố:

- Mỗi ngày chúng ta sẽ được ăn súp và mỗi tuần chúng ta sẽ được ăn bánh ngọt. Người ta có cảm tưởng là lương thực không bao giờ hết! Đúng là một phép lạ!

Thật thế! Đúng là một phép lạ như Ernest nói. Tôi nghĩ đến lời Đức Chúa GIÊSU phán và lời cầu xin của Mẹ Teresa Calcutta. THIÊN CHÚA Quan Phòng chăm sóc từng đứa con của Ngài. THIÊN CHÚA không bao giờ bỏ rơi những ai biết trọn lòng tin tưởng phó thác nơi Tình Yêu vô bờ của Ngài...

. Khi ấy, Đức Chúa GIÊSU nói với các môn đệ rằng: "Thầy bảo cho anh em biết: đừng lo cho mạng sống: lấy gì mà ăn; cũng đừng lo cho thân thể: lấy gì mà mặc; vì mạng sống thì hơn của ăn và thân thể thì hơn áo mặc. Hãy nhìn những con quạ mà suy: chúng không gieo, không gặt, cũng không có kho có lẫm, thế mà THIÊN CHÚA vẫn nuôi chúng. Anh em còn quý giá hơn loài chim biết bao! Hỡi có ai trong anh em, nhờ lo lắng, mà kéo dài đời mình thêm được một gang tay? Vậy, việc nhỏ nhất mà anh em còn làm không được, thì anh em lo lắng về những việc khác làm gì?.. Vậy, hãy lo tìm Nước của THIÊN CHÚA, còn các thứ kia, Ngài sẽ thêm cho. Hỡi đoàn chiên nhỏ bé, đừng sợ, vì CHA anh em sẽ vui lòng ban Nước của Ngài cho anh em" (Luca 12,22-32).

("CHRONICA CICM", Bulletin mensuel, 80e Année, Juin/2010)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt